

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: X. X., narozená dne X
bytem X

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č.j. OAM-56/ZA-ZA11-P16-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022 č.j. OAM-56/ZA-ZA11-P16-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo o žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podané dne 25. 1. 2021 rozhodnuto tak, že jí nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

2. Žalobkyně považovala napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné, správní orgán je povinen zjistit přesně skutečný stav věci, žalovaný porušil povinnost dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), řízení bylo neobjektivní, použité informace MV nejsou aktuální. Uvedla, že pochází z X a má odůvodněný strach z pronásledování, v X dochází k masovému porušování lidských práv, zastrasování a pronásledování nezávislých novinářů a bloggerů je na denním pořádku. Měla za to, že v jejím případě byl naplněn azylový důvod dle § 12 písm. a) zákona o azylu, žalobkyně byla bloggerkou a šířila články o korupci v X a o problémech ruský mluvícího obyvatelstva, byla pronásledována x tajnou službou pro uplatňování politických práv a svobod. Odkazovala na zprávu Amnesty International z X týkající se bloggerky a novinářky X. X., která byla nejprve v domácím vězení a poté násilně umístěna do psychiatrické léčebny, dále na usnesení Evropského parlamentu č. X, X a X o situaci v oblasti lidských práv v X, kdy usnesení č. X se týká demonstrací a nepokojů v X v lednu 2022. Uvedla, že začátkem roku 2022 se bezpečnostní situace v domovském státě razantně zhoršila, zemi ovládly nepokoje, od jejich počátku policie zadržela přes 6 000 lidí, o život přišlo 164 lidí a dalších 2265 bylo zraněno, v centru X pokračuje střelba, mrtví leží na ulicích, x prezident dovolil policii a vojsku střílet bez varování, do X prezident povolal vojáky z post-sovětských republik, aby se podíleli na potlačení nepokojů, jako první dorazili ruští výsadkáři, mezi nimi i 45. výsadkářská brigáda, ruská okupace X bude mít bez pochyby vliv na ruský mluvící obyvatelstvo, které bude X vnímáno za okupanty. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
3. V podání ze dne 14. 5. 2022 žalobkyně uvedla, že od doby vydání napadeného rozhodnutí se situace v X výrazně změnila, drtivá většina informací, o které se žalovaný opírá, ztratila svou relevanci, v souvislosti s válkou na Ukrajině, kde na rozdíl od ruských očekávání X agresi nepodpořil, došlo k výraznému zhoršení rusko-x vztahů.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný měl za to, že žalobkyně žádné konkrétní nové námitky neuvedla, pouze odkázala na informace a sdělení, které již poskytla v průběhu správního řízení, v napadeném rozhodnutí se s nimi vypořádal (viz strany 5 -6 a 14-16). Žalobkyně závěry žalovaného nijak nevyvrací, pouze konstatuje svůj nesouhlas, plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně, občanka X, podala dne 25. 1. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, v rámci poskytnutí údajů uvedla, že její národnost je X, dorozumí se rusky, je X náboženského vyznání, nikdy se politicky neangažovala ani nebyla členkou politické strany, pochází z X, vycestovala v roce 2017, kdy měla české pracovní vízum, od té doby je trvale v ČR, vízum bylo platné dva roky, u zaměstnavatele pracovala jen 3 měsíce, pak přišla o povolení k pobytu a nové nedostala, pak podávala žaloby, v únoru 2019 byla zadržena policií a bylo jí sděleno, že je v ČR nelegálně od listopadu 2018, dostala vyhoštění na 1 rok, s žalobou byla úspěšná, ale přesto měla opustit území ČR, žádost o mezinárodní ochranu podala, protože byla pronásledována státními orgány X kvůli svým politickým názorům a přesvědčení, důvody jsou též náboženské a rasové.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

6. Během pohovoru dne 3. 2. 2021 žalobkyně uvedla, že psala v minulosti (od roku 2012) články a eseje na sociálních sítích nebo sdílela příspěvky, které se jí líbily, články se týkaly práv Rusů v X a ruských otázek, psala i po opuštění X, články však již všechny odstranila, nemohla je doložit, ani svou aktivitu na sociálních sítích, kvůli článkům měla ve vlasti problémy, dostala varování od Ministerstva vnitra na sociální síť, že má přestat psát, dále jí bylo v jednom případě vyhrožováno policistou a muži v civilu, že musí opustit zemi do půl roku, jinak bude mít problémy ona i její matka, jejím známým bylo také vyhrožováno a oni odjeli do Ruska, žalobkyně vzala varování vážně, přestala psát příspěvky a podala si žádost o vízum, nebyla zadržena, vyslýchána, z ničeho obviněna ani trestně stíhána, jiné problémy se státními či bezpečnostními orgány neměla, zmínila, že jí nechtěli zaměstnat, protože je Ruska, i na vysoké škole byla kvůli tomu diskriminována, nijak to však neřešila, nikam se neobrátila, přestěhování ve státě původu by to nevyřešilo, vyjádřila se k náboženských důvodům podání žádosti, jiné problémy ve vlasti neměla, ani při vycestování. V případě návratu se obává, že jí pošlou do vězení kvůli jejím dřívějším příspěvkům na sociálních sítích.
7. Žalovaný shromáždil tyto podklady týkající se situace v X: Informace OAMP – X – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 17. 6. 2021 a Zprávu o dodržování lidských práv za rok 2020 ze dne 30. 3. 2021 Ministerstva zahraničních věcí USA.
8. Dne 9. 7. 2021 se žalobkyně seznámila s podklady rozhodnutí, v písemném vyjádření ze dne 19. 7. 2021 poukázala na a přiložila zprávu Amnesty International z X týkající se bloggerky a novinářky X. X., která byla nejprve v domácím vězení a poté násilně umístěna do psychiatrické léčebny, dále přiložila usnesení Evropského parlamentu č. X a č. X, dle kterých došlo ke zhoršení situace v oblasti lidských práv a zásahům proti občanské společnosti, byla zavedena přísná omezení práva na svobodu projevu, práva sdružovacího a shromažďovacího.
9. Žalobkyně dne 13. 1. 2022 doplnila, že začátkem roku 2022 se bezpečnostní situace v zemi původu razantně zhoršila, zemi ovládly nepokoje, prezident pozval k potlačení nepokojů vojáky z postsovětských republik, jako první dorazili ruští výsadkáři, to bude mít vliv na posuzování rusky mluvícího obyvatelstva, budou považováni za okupanty, nepokoje pokračují, je řada mrtvých a zraněných, letecká spojení byla přerušena, nefunguje internet ani telefonování.
10. Napadené rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 2. 2. 2022, žalovaný zde podrobně rekapituloval všechna tvrzení žalobkyně a jí předložené podklady (str. 1 – 5), shledal, že tvrzeným důvodem žádosti o mezinárodní ochranu byly údajné problémy v souvislosti s publikováním příspěvků na sociálních sítích a údajné problémy z důvodu její ruské národnosti a křesťanského náboženského vyznání, dále pak snaha legalizovat si v ČR pobyt, kde by chtěla žít a pracovat. Žalobkyní doložené podklady vyhodnotil tak, že se netýkají přímo osoby žalobkyně či důvodů její žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a tedy, že by byly jakkoli relevantní v případě její žádosti, mezi podklady pro vydání rozhodnutí je proto nepřijal, měl za to, že k posouzení situace v zemi původu si obstaral dostatek podkladů, vyjádřil se k aktuálním protestům v X. Blíže se soud bude obsahem napadeného rozhodnutí zabývat v souvislosti s vypořádáním žalobních námitek.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

12. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 14. 4. 2023. Žalobkyně zdůrazňovala, že pokud se vrátí do X, bude mít problémy kvůli svým článkům, po jejím odjezdu byli v listopadu 2020 za její matkou lidé v civilu s tím, že žalobkyně bude mít v případě návratu problémy, možná i trestní stíhání, to vše žalobkyně ve správním řízení uváděla. V X byl v lednu 2022 na čtyři dny odpojen internet, většina obyvatel dostala zprávu, že kdo bude vystupovat proti vládě, bude trestně stíhán, po únoru 2022 tam přijelo plno Rusů, pak se však vrátili do Ruska. Žalovaný setrval na svém stanovisku, žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu považovala za nedůvodnou, když azylově relevantní důvody u ní absentují, výpověď žalobkyně je nevěrohodná.
13. K úvodním obecným námitkám ohledně nepřezkoumatelnosti, nezákonnosti a jednostrannosti správního řízení soud pouze konstatuje, že je nelze považovat za řádný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Podle ustálené judikatury je žalobním bodem konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. *„Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti“* (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Těmto požadavkům obecný odkaz na nezákonnost či nepřezkoumatelnost, který není podepřen konkrétními skutečnostmi či právní argumentací, nedostojí. Soud se proto touto námitkou samostatně nezabýval.
14. Podle ust. § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení azylu zjištěno, že cizinec je dle písm. a) pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo dle písm. b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
15. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu se za pronásledování pro účely tohoto zákona považuje závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak anebo

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Těmi se v souladu s následujícím ustanovením azylového zákona rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy může eventuálně být také soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.

16. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že: „Podle § 12 zákona o azylu se cizinci udělí azyl, je-li a) pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování (mimo jiné) pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má. Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Azs 36/2008 ze dne 28. května 2009 musí žadatel o azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu kumulativně splnit následující kritéria: „(1) musí se nacházet mimo zemi svého původu (tato podmínka není explicitně v zákoně o azylu stanovena, neboť se presumuje z povahy věci); (2) musí mít odůvodněný strach [viz § 12 písm. b) zákona o azylu]; (3) jemu hrozící újma musí dosahovat intenzity pronásledování [viz § 12 písm. b) zákona o azylu ve spojení s definicí pronásledování nyní zakotvenou v § 2 odst. 8 zákona o azylu]; (4) ochrana v zemi původu selhala (viz definice pronásledování nyní zakotvená v § 2 odst. 8 zákona o azylu); (5) musí být pronásledován z azylově relevantních důvodů [viz § 12 písm. b) zákona o azylu]; a (6) nesmí se na něj vztahovat vylučující klauzule (viz § 15 zákona o azylu).“ Obdobné podmínky platí v případě § 12 písm. a) zákona o azylu, jen s tím rozdílem, že toto ustanovení (ve vazbě na čl. 43 Listiny základních práv a svobod, resp. z důvodu existence tohoto ustanovení na ústavní úrovni) speciálně cílí na jeden z azylově relevantních důvodů, jenž je jinak zahrnut v podmínce (5), a na zkušenost již uskutečněného (prožitého) pronásledování, o niž se objektivně opírá též odůvodněný strach z dalšího pronásledování v případě návratu ve smyslu podmínky (2).“ (rozsudek ze dne 21. 5. 2014 č.j. 6 Azs 30/2014-45).
17. Možnými důvody pro udělení azylu dle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu se žalovaný podrobně zabýval na stranách 6-9 napadeného rozhodnutí a možnými důvody dle § 12 písm. b) zákona o azylu na stranách 10-13 napadeného rozhodnutí, vyjádřil zásadní pochybnosti o údajné činnosti žalobkyně na sociálních sítích, k čemuž nebyla schopna doložit naprosto nic, rovněž považoval za nevěrohodné, že by státní orgány zasílaly žalobkyni varování přes sociální sítě, zásadní nesrovnalosti shledal i v popisovaném setkání s policisty, přičemž žalobkyně nebyla obviněna ani trestně stíhána, z toho dovodil též pochybnosti o tom, že by kdy byla reálně terčem zájmu státních orgánů. K tvrzenému jednání ze strany státních orgánů shledal, že žalobkyně nebyla nijak oficiálně kontaktována, ani fyzicky napadena, ani nečelila jinému negativnímu jednání, pokud by státní orgány skutečně měly o žalobkyni zájem, mohly využít řadu účinnějších prostředků. Přes shledanou nevěrohodnost vyhodnotil, že popsané jednání ani nemůže dosahovat intenzity pronásledování, jednání konkrétních policistů pak nelze považovat za oficiální postup (resp. projev oficiální politiky X), ale za nezákonný postup a selhání konkrétních osob, žalobkyně ani nevyužila žádných možností vnitrostátní ochrany, přičemž z podkladů (konkrétně ze Zprávy MZV USA ze dne 30. 3. 2021) zjistil, že v X existuje možnost obrátit se na státní policii, na jejíž činnost dohlíží Ministerstvo vnitra, na veřejného ochránce práv, neziskové organizace zaměřené na

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

ochranu lidských práv a na soudy. Konstatoval, že žalobkyně nebyla nikdy obviněna, zadržena ani trestně stíhána, nebyla ani pozvána k výslechu, nebyly jí uloženy žádné sankce či omezení, ani ČR nebyla kontaktována domovským státem v této souvislosti, údajné obavy žalobkyně z věznění tak považoval za účelové, kdy důvody jejího odchodu z vlasti byly zjevně zcela jiné, přičemž důvod podání žádosti o mezinárodní ochranu souvisí s jejími neúspěšnými snahami získat v ČR pobytové oprávnění za účelem zaměstnání, což ani nezastírala.

18. Žalobkyně v žalobě namítala, že v jejím případě byl naplněn azylový důvod dle § 12 písm. a) zákona o azylu a má odůvodněný strach z pronásledování (což odpovídá ust. § 12 písm. b) zákona o azylu), neboť byla bloggerkou a šířila články o korupci v X a o problémech rusky mluvícího obyvatelstva, byla pronásledována x tajnou službou pro uplatňování politických práv a svobod. Soud k tomu uvádí, že tuto námitku považuje za žalobní bod, byť se z věcného hlediska jedná o skutečnosti, které žalobkyně uváděla již v rámci správního řízení. Soud tak k této námitce konstatuje, že žalovaný příslušná tvrzení žalobkyně týkající se jejích aktivit na sociálních sítích podrobně a nezkresleně v napadeném rozhodnutí rekapituloval, těmito tvrzeními se řádně zabýval, soud se přitom ztotožňuje s jeho podrobným posouzením, dle kterého tato tvrzení žalobkyně považuje za nevěrohodná, žalovaný se přitom zabýval všemi podstatnými kritérii hodnověrnosti, tedy vnitřní a vnější konzistentností, plauzibilitou azylového příběhu i chováním žalobkyně. Žalovaný v této souvislosti přihlédl též k tomu, že žalobkyně o mezinárodní ochranu požádala až po několika letech strávených v České republice a v situaci, kdy selhaly její snahy o získání pobytového oprávnění a byl jí udělen výjezdní příkaz, v této situaci se dle názoru soudu plně uplatní následující závěry dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2005 č.j. 3 Azs 119/2004-50: *„Institut politického azylu slouží, zjednodušeně řečeno, k ochraně cizích státních příslušníků před pronásledováním ze strany domovského státu nebo v situacích, kdy má cizí státní příslušník z takového pronásledování oprávněnou obavu, přičemž pronásledování se musí dát z azylově významných důvodů. Jestliže cizí státní příslušník o azyl požádá až po poměrně dlouhé době strávené v České republice za situace, kdy jiné možnosti úpravy a obnovy legálnosti pobytu na tomto území jsou vyčerpány, ztíženy nebo omezeny, jedná se přinejmenším o nepřímý důkaz toho, že situaci ve své domovské zemi, pokud jde o důvody, pro něž lze azyl udělit, ve skutečnosti nepociťoval natolik palčivě.“* Žalobkyně pak k tomuto posouzení věrohodnosti neuvedla žádné konkrétní výhrady, kterými by se soud mohl blíže zabývat.
19. I přes to, že žalovaný primárně posoudil tvrzení žalobkyně jako nevěrohodná, vyhodnotil i tvrzení žalobkyně ohledně jednání, ve kterém spatřovala azylově relevantní pronásledování, která však za takové pronásledování nepovažoval, a to jednak pro jeho nízkou intenzitu a dále z důvodu, že žalobkyně nevyužila žádné prostředky vnitrostátní ochrany a svou situaci řešila pouze vycestováním ze země.
20. Ve smyslu výše uvedené judikatury se tak žalovaný zabýval tím, zda byla splněna nezbytná podmínka pro možnost udělení azylu dle § 12 písm. a) i písm. b), a to selhání ochrany v zemi původu. Zkoumal, zda jsou na základě materiálů shromážděných ve spise takové prostředky v X dostupné, a shledal, že žalobkyně žádné možnosti či prostředky vnitrostátní ochrany nevyužila, v takovém případě nelze konstatovat, že ochrana v zemi původu selhala. Městský soud v Praze se s hodnocením žalovaného ztotožňuje a plně na něj odkazuje, žalobkyně pak ani k tomuto posouzení žádné konkrétní námitky neuplatnila. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že *„Neučinil-li stěžovatel žádné kroky k*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že by mu taková ochrana nebyla poskytnuta, případně že by mu sice poskytnuta byla, ale neúčinně“ (rozsudek ze dne 11. 3. 2004, č. j. 6 Azs 8/2003 - 44). V této souvislosti lze odkázat rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004 - 41, podle kterého pro to, „*aby bylo možné shledat absenci ochrany ze strany státu, musel by stěžovatel vyčerpat všechny reálně dostupné prostředky ochrany.*“ Uvedené závěry se plně vztahují i na situaci v X, která byla žalovaným dostatečně zjištěna z podkladů ve správním spisu, přičemž žalobkyně se bez zřejmého důvodu ani nepokusila v domovském státě využít žádné možnosti ochrany proti jednání policistů, kteří ji vyzývali k odjezdu ze země. Tím není dotčeno, že žalovaný svůj závěr o tom, že žalobkyně nebyla ve vlasti pronásledovaná a nemůže mít odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) a písm. b) zákona o azylu, postavil primárně na dílčím závěru, kdy tvrzení žalobkyně posoudil jako nevěrohodná.

21. Soud tak z hlediska posouzení důvodů pro udělení azylu dle § 12 písm. a) a b) zákona o azylu neshledal v postupu žalovaného žádné pochybení, námitka je nedůvodná.
22. Soud neprováděl dokazování zprávou Amnesty International ze dne X týkající se případu bloggerky a novinářky X. X., kterou žalobkyně založila do správního spisu, neboť tvrzení žalobkyně ohledně jejích publicistických aktivit na sociálních sítích a s tím spojených problémů soud ve shodě s žalovaným považuje za nevěrohodná, ani v rámci těchto tvrzení pak žalobkyně nepopisovala, že by byla zadržena, vyslýchána, obviněna, trestně stíhána či by vůči ní bylo užito jiných donucujících prostředků, její případ je tak nesrovnatelný s odkazovaným případem novinářky X. X., a tudíž příslušná zpráva nemůže mít v případě žalobkyně žádnou relevanci. Z obdobných důvodů soud neprováděl dokazování ani usneseními Evropského parlamentu č. X a č. X, která se mají týkat omezení svobody projevu, shromažďování a sdružování a trestní represe vůči aktivistům a novinářům.
23. Žalobkyně dále v žalobě poukazovala na události v X z počátku roku 2022, kdy došlo k násilnému potlačování pokojných demonstrací, na pozvání kazašského prezidenta se na tom podíleli též ruští vojáci; žalobkyně z toho dovozovala, že ruský mluvící obyvatelstvo bude kvůli tomu dle jejího názoru považováno za okupanty. Dále již žalobkyně nijak nespécifikovala, jakým způsobem se mají tyto události dotknout její konkrétní osobní situace. Soud tak k tomu konstatuje, že z obecného pohledu zhoršená bezpečnostní situace, občanská válka či ozbrojený konflikt by mohly za určitých okolností zakládat důvody k udělení doplňkové ochrany (zejm. dle § 14a odst. 2 písm. c) popř. písm. d) zákona o azylu), přičemž z tohoto hlediska soud k tvrzením žalobkyně ohledně událostí z ledna 2022 přistoupil.
24. Žalovaný se příslušnými tvrzeními žalobkyně ohledně zhoršení bezpečnostní situace a násilného potlačování protestů, ke kterým došlo v lednu 2022, zabýval, tyto skutečnosti nijak nepopíral, avšak vyhodnotil, že popsané události se týkají výhradně osob, které se účastnily konkrétních protestů, netýkají se nijak žalobkyně, která se od roku 2017 v zemi původu nezdržuje, ani se dříve žádných protestů neúčastnila, proto považoval za nadbytečné, aby se těmito skutečnostmi blíže zabýval, nadto poukázal na informace z veřejných zdrojů, dle kterých se situace v X během několika dnů po protestech uklidnila, letecké spojení se již obnoveno, úřady mají pod kontrolou již i X, došlo k odchodu vojenských sil Organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti zpět do Ruské federace a k rekonstrukci vlády, na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

toho usoudil, že popsané události nemohou mít vliv na posouzení případu žalobkyně. Na základě shromážděných podkladů dospěl k závěru, že v zemi původu neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobkyni za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, případné vycestování žalobkyně by nebylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

25. Z výše uvedeného je patrné, že žalovaný se neopominul tvrzeními žalobkyně zabývat, k tomu uvedl i další informace týkající se dalšího vývoje příslušných událostí v domovském státě, nicméně, žalovaný neuvedl, z čeho jím zjištěné informace čerpal, z jakých konkrétních podkladů vycházel, žádné takové podklady, které by se týkaly daných událostí, nejsou součástí správního spisu. Žalovaný v tomto smyslu pochybil, neboť jeho zjištění o uklidnění situace v X pak nemají oporu ve spise. Soud však shledal, že toto pochybení nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí a není důvodem k jeho zrušení, a to z následujících důvodů.
26. Soud doplnil dokazování ohledně aktuální situace v X, z usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. 1. 2022 č. X zjistil, že v zemi došlo v období od 2. 1. 2022 k nepokojům a protestům kvůli zrušení cenového stropu pro cenu zkapalněného ropného plynu, které eskalovaly ve městě X, x reagovaly na protesty nepřiměřeným násilím, bylo zabito 225 osob a zadrženo tisíce osob, byl vyhlášen celostátní výjimečný stav, na základě formální žádosti x vlády byly proti demonstrantům rozmístěny síly Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti (dále jen „OSKB“), což je vojenská aliance vedená Ruskem, prezident nicméně oznámil, že tyto jednotky budou do 23. ledna 2022 zcela staženy, došlo k výraznému zhoršení situace v oblasti lidských práv, Evropský parlament odsoudil toto násilí, vyzval x vládu k propuštění svévolně zadržovaných osob a ukončení odvetných opatření proti demonstrantům, dále vyzval též k respektování lidských práv a základních svobod v mnoha aspektech.
27. Dle zprávy (X) z encyklopedie Wikipedie, kterou si soud opatřil, vyplývá, že nepokoje v X trvaly od 2. 1. 2022 do 11. 1. 2022, vypukly na západě země po náhlém prudkém zvýšení cen plynu a rychle se přelily do dalších měst včetně X, demonstranti v násilných protestech vyjadřovali nespokojenost s vládou, byl vyhlášen výjimečný stav, OSKB odsouhlasila nasazení mírových jednotek, dne 15. 1. 2022 úřad generálního prokurátora oznámil, že v souvislosti s nepokoji bylo zabito 225 lidí, do Ruska se z X vrátilo více než 10 letadel s ruskými vojáky. Dle zprávy ze dne 15. 1. 2022 z internetového zpravodajství www.novinky.cz vyplývá, že nepokoje propukly 2. ledna 2022, x režim nakonec demonstrace krvavě potlačil, požádal Rusko a další postsovětské státy o vojenskou pomoc, bylo zabito 225 lidí, situace se v posledních dnech uklidnila, ve většině správních celků byl stav protiteroristické operace ukončen, do Ruska se vrátilo více než deset letadel s vojáky.
28. Z výše uvedeného plyne, že nepokoje v X byly omezeny na určité období v lednu 2022, v tu dobu trvala zhoršená bezpečnostní situace, nicméně poté se již situace v zemi uklidnila, nic nenasvědčuje tomu, že by v pozdějším období došlo v X k událostem, které by pro obyvatele X indikovaly možnost vzniku vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) či d) zákona o azylu, ani žalobkyně na žádné pozdější události neodkazovala, nenavrhla žádné důkazy. Její námitka ohledně změny situace v souvislosti s válkou na Ukrajině a zhoršení rusko-x vztahů je pouze zcela obecná, žalobkyně však neuvedla žádnou konkrétní událost či

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

okolnost, kterou by soud mohl z hlediska možnosti vzniku vážné újmy (resp. možného udělení doplňkové ochrany) zohlednit.

29. Situaci v X v souvislosti s nepokoji v lednu 2022 se zabývá i judikatura správních soudů, v usnesení ze dne 7. 4. 2022 č.j. X Nejvyšší správní soud k námitce stěžovatelů (dle které je v zemi nestabilní situace, probíhají protesty, prezident vydal příkaz armádě střílet do protestujících, jsou přítomna ruská vojska) uvedl, že z dostupných informací neplyne, že by v X probíhal ozbrojený konflikt vyznačující se svévolným násilím, který by vedl k vážnému ohrožení života civilistů nebo jejich lidské důstojnosti. Krajský soud v Hradci Králové v rozsudku ze dne 27. 4. 2022 č.j. X neshledal důvody k udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, k událostem z ledna 2022 na základě zpráv o zemi původu konstatoval, že byť se jednalo v té době o stav, v rámci něhož musely zasáhnout i speciální vojenské jednotky, nešlo samo o sobě o svévolné násilí spojené s ozbrojeným konfliktem, situace se poměrně rychle stabilizovala.
30. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 14. 9. 2022 č.j. X konstatoval, že: „*Stěžovatelovu žádost o mezinárodní ochranu nemohou zdůvodnit ani lednové nepokoje v X. Stěžovatel totiž ani neupřesňuje, jaký vliv měly tyto nepokoje (či snad nějaká opatření přijatá po jejich potlačení) přímo na něj. Důvodem pro udělení mezinárodní ochrany nemůže být jen samotný původ žadatele ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem (rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 303/2004-79) nebo nespokojenost s tím, jak jsou v jeho zemi původu dodržována lidská práva (rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2003, čj. 7 Azs 13/2003-40).*“ Obdobně ani žalobkyně žádnou souvislost se svojí osobní situací neuvedla, jedinou asociací bylo její tvrzení, že z důvodu zapojení ruských vojsk do potlačení protestů by následně rusko-jazyční obyvatelé X mohli být považováni za okupanty. Toto tvrzení žalobkyně je však formulováno v rovině pouhé hypotézy a možného vývoje do budoucna, žalobkyně tuto hypotézu nezaložila na žádných konkrétních podkladech, které by nasvědčovaly jejímu naplnění, z tohoto důvodu se soud touto hypotézou nezabýval. Soud k tomu dále odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný v souvislosti s § 12 písm. b) zákona o azylu zabýval též tvrzeným pronásledováním žalobkyně z důvodu její x národnosti, kdy však azylově relevantní skutečnosti neshledal.
31. Kromě nepokojů z ledna 2022 žalobkyně žádné další konkrétní okolnosti či pochybení žalovaného, které by mohly mít vliv na posouzení možnosti udělení doplňkové ochrany, neuváděla. S ohledem na to soud již další závěry žalovaného týkající se neudělení doplňkové ochrany blíže nepřezkoumával a námitku žalobkyně týkající se nutnosti zohlednění nepokojů z ledna 2022 vyhodnotil jako nedůvodnou. Ani z hlediska událostí z doby po vydání napadeného rozhodnutí tak soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.
32. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. dubna 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.